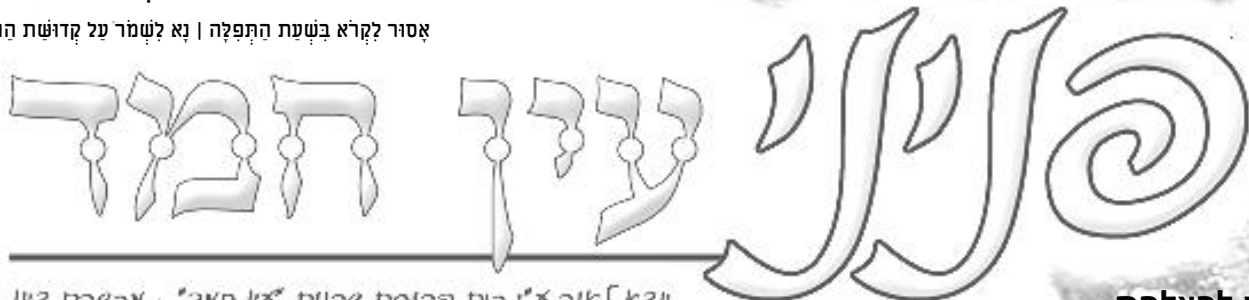

פְּרֻשֵׁת וַיִּקְרָא | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמְרֵי עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת בני ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת וַיִּקְרָא – שְׁבִיל הַזָּהָב

"כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ" (ויקרא ב, יא)

הרב יהודה צדקה מירושלים, בראש קבוצה נכבדה של חכמים ורבנים חשובים משיבת 'פורת יוסף', כדי להקביל את פניו כשירד מן המטוס בנתב"ג.

כשהגיעו לשם, מצאו קבוצה נוספת של עסקני ציבור, שאינם שומרי תורה ומצוות נציגי ארגון 'יוצאי עירק', שגם הם באו לחלוק כבוד לעולה החשוב ולברכו לרגל עלייתו ארצה.

כאשר הם המתינו לנחיתת המטוס פנה הרב יהודה צדקה זצ"ל בשאלה לאותם נציגים: "אנחנו הגענו לתת כבוד ויקר לנכדו של רבינו המקובל חכם יוסף חיים זצ"ל, אשר ממימיו אנו שותים עד עצם היום הזה".

"אולם אני שואל אתכם בצורה פשוטה: 'מה לכם פה? מה לכם ולרבינו יוסף חיים? האם בזמנו מישוה מיהודי עירק העז לחלל שבת כמוכם? ואם יש בכם קצת כבוד והערכה לרבינו יוסף חיים, איך אינכם מתביישים לבעוט במסורת אבות ולסור מדרך ישראל סבא?"

באותה שעה ניצב לידו המקובל חכם הרב סלמן מוצפי זצ"ל (ראש ישיבת 'בני ציון' ואביו של המקובל הרב בן-ציון מוצפי שליט"א) כאשר שמע את הדברים, התייפח ונתן קולו בבכי, שזעזע את כל הנוכחים. אותם אנשים, שאינם שומרי תורה ומצוות, כבשו פניהם בקרקע מרוב בושה, והמעמד כולו הפך לחרדת אלוקים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הגאון הרב יהודה יהושע חיים צדקה זצ"ל (ראש ישיבת 'פורת יוסף' ובמשך שנים למד חברותא עם המקובל חכם ששון מזרחי זצ"ל), מבאר, שהשאור הוא הכעס ואילו הדבש הוא הסברת פנים.

ישנם אנשים, שכועסים תמיד. הנהגה זו אינה טובה כלל וכלל, אולם גם המעבר לקיצוניות השנייה, שבה בני אדם מסבירים פנים תמיד, אינה הנהגה חיובית, מכיוון שלפעמים צריך האדם לכעוס, ומי שאינו כועס, אינו נוהג כשורה.

לדוגמא: כאשר אדם מבחין בעוברי עבירה, עליו להוכיח אותם, ואם אינו עושה כן, קיימת תביעה כלפיו. נמצא, אפוא, שאדם שהוא "שאור", כלומר: כועס תמיד, או לחלופין, אדם שהוא תמיד בגדר "דבש"- אי אפשר להקטיר ממנו.

כי "כל שאר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לְה' (ויקרא ב, יא)", אלא האדם צריך לצעוד בשביל הזהב, ולנהוג בכל פעם בהתאם לרצונו של הקב"ה.

בהקשר לכך מסופר בספר 'וזאת ליהודה' אודות הנהגתו של הגאון הרב יהודה צדקה זצ"ל, שכאשר חשב שצריך להעיר לעוברי עבירה - לא פחד מאף אדם.

בשנת ה'תשל"ב עלה מבבל לארץ ישראל נכדו של המקובל האלוקי חכם יוסף חיים זצוק"ל (בעל ה'בן איש חי')- הרב דוד חיים זצ"ל, בנו של המקובל הרב יעקב חיים זצ"ל.

כאשר נודע בואו לארץ ישראל, יצא הגאון

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה דביר בן נלי רחל רוזה בת מרגריטה מזל חי הפקות ואירועים יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן ננסה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רוגית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחת- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רינת רחל בת עפרה יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רוגית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה הבהבת שושנה רייזל ר' אליעזר בן עטיה

17/03/2018		א' ניסן תשע"ח	
פרשת ויקרא			
הפטרה: "כה אמר" - יחזקאל מ"ה ושני פסוקים מ"השמים כסאי" - ישעיהו ס"ו			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ב
19:08	18:25	17:13	
19:04	18:23	17:30	ת"א
19:06	18:24	17:31	חגיגה
19:06	18:24	17:32	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה וליידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן אריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

שואל ומשיב בהלכה – מוצרים לפסח - חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

באלו מוצרים צריך להקפיד שתהיה כשרות לפסח?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

נייר סופג - וכן מפיונים יש בהם חשש חמץ. ולכן אם בא במגע עם אוכל חם או רטוב, יש להקפיד לקנות עם הכשר לפסח. **הערה:** היות והנייר עשוי בדרך כלל 95% מעץ ו-5% עמילן שמקורו אינו ידוע וייתכן שהוא חמץ מכיוון שנעשה מחיטים ומשמש לחיזוק הנייר. אע"פ שלכאורה נפסל החמץ מאכילת כלב, מ"מ אפשר שאין החמץ עצמו נפסל, אלא שעכשיו שהוא בתוך הנייר הרי הוא במצב שאינו ראוי לאכילת כלב, אך אם יפלוט הבליעה של החמץ לתוך מאכל, אפשר שיתן טעם הראוי לאכילת כלב. כ"כ בספר חוט שני-פסח (פ"ז). ובשו"ת תשובות והנהגות ח"ה (סימן קכה) כתב להחמיר וטענתו, אף שהעמילן נבלע בנייר ואינו ניכר ומותר לקיימו, היינו לענין "בל יראה" אבל לאיסור הנאה לא נפקע איסור חמץ, הואיל ואולי יש שדות שזורעים את החיטים לצורך העמילן בנייר אין להתיר אף כשאין צורת החמץ עומדת. [בנייר עיתון או נייר טואלט אין עמילן]. ע"ש. יש לציין שנייר המיוצר כאן בישראל העמילן שבו הוא ברובו מתירס ולא דגן [כך נמסר לי מחברת סנו, טאצ']. אולם לדעת בני אשכנז שמחמירים בקטניות אף כאן יש להחמיר.

וכן הדין בנייר אפיה ומנג'טים. הערות: הוא שומני וקיים בשוק חשש שנמרח בשמן אסור. והמיקל יש לו על מה שיסמוך. **הערות:** היות ומבואר ברמב"ם ובשו"ע בגדים שכיבסו בחלב חיטה, וניירות שדיבקום בחמץ מותר לקיימו, כיון שאין צורת החמץ עומדת. וכתב הרמ"א באופן שאין החמץ נראה מבחוץ כו"ע מודו דחשיב אין צורת החמץ עומדת, ואין בו איסור חמץ. וכן דעת הראש"ל הגר"ע יוסף הובא בשו"ת מעין אומר ח"ג (עמוד סא). ובעדכון כשרות שעל ידי הרבנות הראשית לישראל (ניסן תשע"ד) נכתב: בכל נייר סופג המיוצר בארץ לא מוסיפים עמילן מחיטה או תירס בכל השנה אלא עמילן מתפוחי אדמה. חברה אחת מייבאת את הנייר מטורקיה ושם לא מוסיפים עמילן.

כפפות ח"פ (ניילון לטקס) - ברובם יש עמילן שמקורו אינו ידוע, למהדרין יש לרכוש כפפות ללא אבקה עם הכשר לפסח.

כלי פלסטיק ח"פ - צלחות סכו"ם, אין בהם חשש חמץ, אך יש מחמירים בכל זאת לרכוש עם כשרות לפסח, מכיוון שמשתמשים בהם לדבר מאכל חם.

עֲנֵה מַפְלָא

בדברי ההספד, שנשא מרן הגאון הגדול רבי עובדיה יוסף זצוק"ל על ידיד נעוריו הגאון הצדיק רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל - ראש ישיבת "פורת יוסף", סיפר: "היינו שכנים טובים בבניין, שיבדלו לחיים, הילדים שלי היו משחקים עם ילדי השכונה, היה זה יום שישי אחר הצהריים בימות הקיץ, זרקו אבן על אחד הבנים שלי, שמו אברהם, ונחתכו לו השפתיים, היה צריך לעשות לו תפרים, ואני לא ידעתי כלל מהעניין.

הרב בן ציון ע"ה ירד וראה, שיורד לו דם. מיד לקח אותו ונסע עמו לבית הרפואה 'ביקור חולים', שם טיפלו בו ועשו לו מה שצריך לעשות, והרי חכם בן ציון זצ"ל יכול היה לבוא ולומר לי: "תראה, מה קרה לבן שלך", ולא אמר לי כלום, לקח אותו בעצמו וטיפל בכל ענייניו עד כניסת השבת, והיה צריך לחזור הביתה ברגל (כי כבר נכנסה השבת), ואני לא ידעתי כלום, רק לבסוף כשהוא בא יחד עם בני, ברוך ה' כבר הרגיש טוב, ואז הוא סיפר לי זאת, איפה יש ענווה כזאת? ידע, שאני יושב ולומד, ולכן לא רצה להפריע לי בלימוד שלי. וכי הלימוד שלו שווה פחות? לא יעשה זאת שום אדם בעולם, רק אדם שהוא מלא ענווה!". (משוש תבל)

כְּדֵי שֶׁלֹא לְהִטְרִיחַ

על האדמו"ר הגאון הרב אברהם מרדכי אלטר מגור זצ"ל (בעל ה'אמרי אמת' זצוק"ל ושימש במשך כ-43 שנים כאדמו"ר חסידות גור) מסופר, שנזהר לא לבקש משום אדם בעולם לעשות בעבורו דבר מה ואפילו הדבר הקטן ביותר. מסופר שאף בזקנותו, כשהיה חלש מאוד, פעם אחת סעד את ארוחתו יחד עם ילדיו. כשסיים לאכול, קם אל הכיור בקושי רב, נטל ידיו במים אחרונים, שב אל מקומו ובירך ברכת המזון.

הרבנית פנתה אליו ואמרה: "הרי יכולת לומר לאחד הילדים שיביא לך מעט מים אחרונים, ועוד שיש בזה גם משום חינוך, שישרתו את אביהם שהוא גם רבם ויקיימו מצוות כיבוד הורים". מיד ענה רבינו: "אומנם את צודקת, שיש בזה משום חינוך ומשום כיבוד אב ואם, אך יש משהו חשוב יותר, שרציתי ללמד אותם, והוא שכל דבר שאתה מסוגל לעשות בעצמך אל תטריח בו אנשים אחרים. את המסר הזה היה חשוב לי להעביר".

אי"ה גם השנה יאה ניתן להשיג מצות מהודרות בנוסח ספרדי (עבות ורכות) בהשגחה מהודרת.

למעוניינים, נא לפנות לרב אליהו פנחסי שליט"א בטל' 052-6329144.

מניסיון שנים עברו, אותם שלא נרשמו מראש אזל עבורם המלאי!

מְנוּיִים	הַקְדָּשֶׁת הָעֵלּוּן	לְשִׂאלוֹת בְּהִלְכָה
לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חיג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 052-6329144
2/4	פרשת ויקרא	פניני עין חמד

האדמו"ר הרב אלימלך שפירא מגרודז'יסק זצ"ל - נולד בשנת ה'תקפ"ד (1824). נקרא ע"ש ר' אלימלך מליז'נסק. מייסד שושלת גרודז'יסק. לאחר פטירת אביו בשנת ה'תר"ט (1849) התפצלה חסידות מוגלינצא בין חמשת בניו שניהנו כאדמו"רים בעיירות שונות. החל לכהן כאדמו"ר לאחר ההתערבות של הרבי מרוז'ין (בתחילה לא רצה לקבל את האדמו"רות) בגרודז'יסק שהפכה למרכז חסידי חשוב. בסוף ימיו נחשב כ"זקן האדמו"רים" בפולין ואלפים הסתופפו בצלו. **רבים פנו אליו וזכו לראות ישועות. בעל רוח-הקודש. בעל מופתים. ענוותן. גאון.** נפטר ב-א' ניסן ה'תרנ"ב (1892). חי כ-68 שנים. ציונו בבית העלמין בגרודז'יסק.

אביו: ר' חיים מאיר יחיאל שפירא (נכד ר' ישראל מקוז'ניץ, כיהן כאדמו"ר וכונה "השרף ממוגלינצא" בגלל קדושתו והנהגותיו). **אמו:** מרת גיטל (בתו של ר' אלעזר מליז'נסק, בנו של ר' אלימלך מליז'נסק). **מרבנותיו:** אביו, ר' חיים מאיר יחיאל, ר' יששכר דב מרדושיץ, ר' נתן דוד משידלובצה, ר' ישראל מרוז'ין (נהג לנסוע אליו גם לאחר שנתמנה לאדמו"ר).

מתלמידיו: ר' מאיר יחיאל האלשטוק מאוסטרובצא, ר' יששכר בעריש הכהן מוולברוז' (בעל "עבודת יששכר"). **נשותיו:** זיווג ראשון - בתו של רבי ירחמיאל מפשיסחא (ר' יחיאל בן ר' יעקב יצחק - 'היהודי הקדוש'. בניו מנישואים אלו נפטרו בחייו). זיווג שני - מרת חנה ברכה (בתו של ר' חיים שמואל הורוביץ מחנצ'ין, ידועה כלמדנית וצדיקה ואף נהגה לקבל קוויטל מהחסידים).

בניו: ר' קלונימוס קלמיש שפירא הי"ד (בגיל 19 הוכתר לאדמו"ר בפיאסצנה. מח"ס 'חובת התלמידים'), ר' ישעיהו שפירא. **בתו:** מרת שרה דבורה (נישאה לרבי יחיאל יעקב הופשטיין מקוז'ניץ בזיווג ראשון ולאחר מכן לר' אשר פרלוב מסטולין). **מספריו:** **יאמרי אלימלך ידברי אלימלך** - דרשות על פרשות השבוע והמועדים.

"הודי אחד הגיע לרבינו, ובכה לפניו, שבגלל פרנסתו הדחוקה, עבר על חוקי המדינה, והבריח י"ש (יין שרוף, ברנדי), ונתפס, ועתה הוא עומד למשפט קשה, ועלול להישפט למאסר ממושך חלילה. רבינו בירכו בישיבה, אך היהודי המשיך לבכות בקול גדול, שרבינו יבטיח לו ישועה, שהרי אם יכניסו אותו למאסר, אשתו וילדיו יישארו ללא משען כלל. אמר לו רבינו, "שמע נא לעצתי, סע לוורשה". הקשה היהודי: "ומה אעשה שם?", ענה לו רבינו: "אל דאגה. סע לשם, ובורא עולם יהיה בעזרך". היהודי כמוכן ציית לדבריו, ונסע לוורשה והחל להסתובב שם בשוק העירוני הגדול.

לפתע ניגש אליו נער גוי, שהחזיק בידיו חבילה גדולה של דפים, ושאל: "אולי תרצה לרכוש ממני חבילת ניירות אלו?". הביט היהודי בדפים, וראה שחותמת של בית המשפט מתנוססת על דפים אלו. הוא התחיל לקרוא את הכתוב בהם, וראה להפתעתו הרבה, שזהו התיק האישי שלו, ובו כל חומר החקירה והעדויות. הוא שאל את הנער: "אמור נא לי, מהיכן דפים אלו?", ענה הלה, שמצא אותם על אם הדרך.

אמר לו היהודי: "הניירות לא שווים מאומה, כי הם מלאים בכתב, ואי אפשר לכתוב בהם כלום, אך כדי שתרוויח משהו, אני אקנה ממך במחיר פעוט", הנער הסכים. לאחר שהדפים היו בידי היהודי, הוא שרף אותם. כשהגיע יום המשפט, התייצב היהודי בבית-המשפט, והקטגור אמר לשופט שכאשר העבירו את תיקי בית המשפט, לערכאה העליונה בוורשה, נעלם התיק של נאשם זה, ולא הצליחו למוצא אותו עד עכשיו, ולכן הוא מבקש, שידחו את המשפט, עד שיעשו חיפוש נוסף, וימצאו את התיק. השופט הסכים, ודחה את המשפט, שאף פעם לא נערך, מכיון שהם לא הצליחו למצוא את התיק.

פ עם היה רבינו בקוז'ניץ, אצל הרה"ק ר' אלעזר מקוז'ניץ זיע"א, והיה צריך לנסוע משם אל העיר ראדום, אך כשרצה לצאת מהבית אל המרכבה הרתומה שהוכנה לנסיעה, התקדרו השמים בעננים, והחל לרדת גשם שוטף, ואמר העגלון, שאינו יכול לנסוע בגשם שכזה. אמר רבינו לאחד מהחסידים שעמדו בחדר, "צא החוצה, ואמור: הרבי מגרודז'יסק ציווה, שייפסק הגשם מיד, כי הוא צריך לנסוע לראדום".

הציבור חיך, וחשבו שרבינו אומר זאת בדרך הלצה. כעבור כמה דקות, שאל רבינו, אם הגשם נפסק, ואמרו לו, שזהו גשם חזק ושוטף, שכנראה יארך זמן רב. שאל רבינו את אותו חסיד: "עשית, מה שבקשתי ממך?", שתק החסיד. אמר לו רבינו: "צא מיד, ואמור את אשר ביקשתי ממך לומר". החסיד יצא, ואמר את הדברים הנ"ל. והגשם פסק מיד. כשהגיע רבינו לראדום, ונכנס לבית האכסניה שהוכנה לו, החל שוב לרדת בחוזקה גשם זלעפות.

פ עם באה אישה לפני רבינו, והגישה לפניו פתקא עם פדיון, ובפתקא כתבה, שיש לה שתי בנות נשואות, שעדיין לא נפקדו, הגדולה כבר עברו קרוב לעשר שנים מנישואיה, והצעירה כבר עברה שנה מנישואיה. רבינו בירך אותן, והוסיף ואמר לה כך: "תקחו מין עשב פלוני, ובשלו זאת במים זמן ממושך, ותתנו זאת לבתכם הצעירה לשתות, והיה מי עשב אלו סגולה, שתיפקד במהרה".

אמרה האישה: "מדוע לבתי הצעירה, הלא אני בעיקר באתי בגלל בתי הגדולה, ודרך אגב הזכרתי אף את הצעירה, שבסך הכל עברה שנה מנישואיה". אמר לה רבינו "השי"ת יעזור גם לגדולה, אך את הסגולה תתני לבת הצעירה, ואל תשנו מדבריי מאומה". האישה חזרה לביתה, וסיפרה לבני הבית את הדברים בתימהון רב, אך מכיוון שפחדו לשנות מדברי רבינו, נתנו את הסגולה לבת הצעירה. ואכן כעבור עשרה חודשים ילדה הבת הצעירה בן במזל טוב.

לא חלפו שבועות ספורים מלידת הבן, ובעלה של הבת הצעירה - אבי הבן, נתבקש לבית-עולמו בפתאומיות. ואז נוכחו לראות את עיניו הצופיות של רבינו, כיוון שלבעל לא היו אחים גדולים אלא אח קטן בן שנה, ואילו לא היה לבת הצעירה בן, הייתה צריכה להמתין עוד י"ב שנה עד שיעשה הילד בר-מצווה, ויתן לה חליצה. כעבור זמן, למרות גילה המבוגר נפקדה אף הבת הגדולה.

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'האמנתי ואדברה', ויש בו כדי ללמדנו, שכל מה שעובר על האדם הינו בהשגחה פרטית מאיתו יתברך ולטובתו של האדם.

"אני גר באשדוד, כבר לא צעיר, מגדל משפחה ברוכה ב"ה חמש עשרה שנים עבדתי באותה עבודה, והיינו מאושרים. בשנה האחרונה נכנס בוס חדש. מטרת השינוי הייתה הכנסת 'דם חדש' ורעיונות נוספים, כדי להגדיל את ההכנסות ולמזער את ההוצאות. הבוס החל בסדרת שינויים. תחילה נועץ במספר יועצים, ולאחר מכן החל להחליף עובדים ולשנות את תנאי התעסוקה לעובדים הקיימים. מי שלא הסכים - פוטר.

היחסים הטובים, שהיו נחלת הכלל במשך שנים, נהרסו כמעט לחלוטין. בעיות צצו בין העובדים ובין הבוס. הייתי חייב לתמרן בתוך מערכת היחסים העכורה, שהתפתחה במקום העבודה. שמירה על משרתי הפכה למשימה ששאבה כוחות וזמן. לא יכלתי להמשיך יותר והחלטתי לעזוב את העבודה.

לא שהיו לי הצעות אחרות, אבל לא יכלתי יותר. התחלתי לסבול מכאבי ראש איומים, והרופא מצא, שלחץ הדם שלי זינק בצורה מסוכנת. לא היה לי ספק מהיכן זה מגיע, וידעתי שאחרי לחץ הדם תבוא סכרת, ואחריה, מי יודע מה.

באותו ערב קבעתי ראיון עם בעל עסק בבית שמש. האוטובוס שיוצא מביתי שבאשדוד עובר בתחנות רבות, עד שהוא יוצא מהעיר, אני גר ממש באמצע, ואני יודע מתי הוא אמור להגיע לתחנה שלי, ומעולם לא פספסתי אותו. אולם באותו ערב דווקא, כשהגעתי לתחנה, הספקתי לראות את האוטובוס יוצא מהרחוב... הפסדתי אותו בחצי דקה ולא יותר.

האוטובוס הבא אמור לצאת עוד ארבע שעות! עמדתי בתחנה כועס על עצמי ועל כל העולם. מדובר בראיון עבודה! אני לא יכול להפסיד אותו! איזה רושם זה יעשה? אין ביכולתי לממן מונית לבית שמש. בעודי שוקל את האפשרויות השונות עצרה לידי מונית ובה נוסע יחיד. צריך לבית שמש? שאל הנוסע. 'כן', עניתי בהפתעה. 'היכנס, אנחנו נוסעים'.

בדרך הסביר, שאשתו נמצאת בבית-שמש 'בטעות'. היא נסעה עם בנה התינוק לבדיקה בירושלים, ובחזור עלתה בטעות על האוטובוס לבית שמש, קו 418 במקום קו 450 לאשדוד. האוטובוס הבא לאשדוד הוא בעוד ארבע שעות, היא לא יכולה לנסוע בלילה עם נהג מונית לבד משם לפה, אז לקחתי מונית. לפעמים אין ברירה, כי הפסדתי בדקה את האוטובוס שנסע עכשיו. עברתי בדרך וחשבתי, שאולי יש עוד כאלו שהפסידו, נעשה מצווה בינתיים, אז נסענו דרך התחנות, והנה מצאנו אותך'.

הודיתי, שלא ידעתי מה לעשות, והוא ממש הציל אותי. הגענו לבית שמש, הודיתי לו בחום וירדתי. עד מקום הפגישה היה עליי ללכת חמש דקות ברגל, ובעודי תוהה לאיזה כיוון ללכת -

צלצל הטלפון. מעסיקי אולי לעתיד התקשר להגיד, שהוא מצטער מאוד, אבל הוא יאחר בשעה. קרה משהו לא צפוי. אמרתי בנימוס 'תודה'. מה עושה יהודי? מחפש בית-כנסת קרוב והולך ללמוד. יש לי חבר, המתגורר בבית שמש, וחשבתי להפגיע אותו. ידעתי את שם ביה"כ בו הוא מגיע לתפילת מעריב ולשיעור תורה. עצרתי מונית ונתתי לנהג את שם ביה"כ.

אחרי נסיעה לא קצרה ולא זולה בתוך העיר שהתבררה לי כגדולה בהרבה ממה שחשבתי, עצרנו ליד מבנה נמוך, שילמתי ויצאתי. כשנכנסתי, הבנתי, שמדובר בטעות גדולה, ביה"כ היה רחוק מלהיות שייך לחוג של חבר שלי. מדובר בבית-כנסת בעל אותו שם, כמעט בדיוק.

'ככה כיוונו מלמעלה' אמרתי לעצמי. הרגשתי שהערב הזה הוא די והותר בשבילי! במיוחד אחרי יום עבודה מפרך ורצוף אי הבנות ומריבות, כמו שנראים לאחרונה רבים מימי העבודה שלי.

החלטתי להישאר בביה"כ עד לפגישה. הוצאתי גמרא מהספרייה והרגשתי יד מונחת על כתפי. 'אפשר להציע לכבודו לשתות?', שאל אברך. 'כן, תודה'. הוא חיך במאור פנים: 'חם, קר, מתוק?'. הסברתי לו כיצד אני שותה את הקפה שלי. לא עברו שתי דקות וספל קפה מהביל הועמד לפניי. 'במה עוד אפשר לעזור לכבודו?' שאל במאור פנים, סיפרתי לו, שהגעתי 'בטעות' למקום, ואני צריך להגיע אחר כך למקום מסוים, ואיך מגיעים.

האברך קימט את מצחו, 'מדובר באזור לא פעיל בלילה'. 'הוזמנתי לשם לראיון עבודה', השבתי. 'אני סקרן, אתה לא חייב להגיד לי, אבל איזו עבודה אתה מחפש?' לפעמים הרבה יותר קל לדבר עם איש זר שאתה לא מכיר והוא לא מכיר אותך, להגיד הכל, בלי לחשוש, שהוא ירכל עליך מאחורי הגב.

מצאתי את עצמי פורק מעל הלב את קורות אותה שנה אחרונה, אומללה ומעצבנת. 'אתה יודע', אמר האברך, 'עבר עליך ערב לא קל ובכל זאת אתה יושב פה רגוע ושאנן. צחקתי. אמרתי לו, שזאת חזות מטעה לגמרי, בקרבי אני רותח וגועש, במיוחד כשאני עייף, אלא שאני עובד שנים על מידת הכעס.

שוחחנו כמעט עד השעה, שבה הייתי צריך ללכת, ואז הוא הציע לי טרמפ כדי לקיים גם 'מצוות לווייה'. הסכמתי, הייתי מותש. כך נסענו לכתובת, שמסרתי לו. להפתעתי הוא אמר, שהוא ילווה אותי במדרגות, כי האיזור חשוך ושומם. אמרתי, שלא צריך, למרות שבליבי די שמחתי, שיש לי מלווה. אם לא הייתי מוצא את המשקד, לא היה את מי לשאול. עלינו במעלית כשאני תוהה, כמה אפשר להיות נחמד, והנהג הוא הוציא מפתח מכיסו ופתח את הדלת. 'ברוך הבא', אמר, 'זה המשרד'.

בעודי תוהה, הוא אמר לי: 'אני הבוס. אותי באת לפגוש. הייתה לי בעיה פתאומית, שהייתי צריך לפתור, אבל עד שהגעתי, היא כבר הסתדרה, אז הלכתי ללמוד בביה"כ ושם פגשתי אותך'. ועל אתר הוא קיבל אותי לעבודה...

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איריין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיי בן סעדה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזיה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>
--	---	--	--